

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.21.764/2017/10.

A tanács tagjai: dr. Szabó Klára a tanács elnöke, dr. Magosi Szilvia előadó bíró, dr. Madarász Anna bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Lantos Bálint Ügyvédi Iroda

Az alperes:

Az alperes képviselője: Nagy és Kiss Ügyvédi Iroda

A per tárgya: szerződés részleges érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Pécsi Ítéltábla Pf.V.20.015/2017/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kaposvári Törvényszék 6.P.21.808/2016/4.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, a keresetet teljes egészében elutasítja. Az alperest mentesíti a kereseti illeték és az elsőfokú perköltség megfizetése alól.

- Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 228.000 (kétszázhuszonnyolcezer) forint együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

- A le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A peres felek 2008. május 29-én kölcsönszerződést kötöttek svájci frank alapú, szabad felhasználású jelzáloghitelre, amellyel az alperes 95.815 svájci frank összegű kölcsönt nyújtott a felperes részére. 2008. augusztus 28-án a felek újabb kölcsönszerződést kötöttek lakásfelújítás céljára, egyenletes részletfizetéssel, svájci frank elszámolási alapon. Az alperes e szerződéssel 4.960.000 forint finanszírozási igénynek megfelelő 40.574 svájci frank összegű kölcsönt nyújtott a felperesnek.

- [2] Az első kölcsönszerződés 1.4. pontjában, a második kölcsönszerződés 1.5. pontjában rögzített azonos tartalmú, egyedileg meg nem tárgyalta szerződési feltétel a következő:
- A felek kijelentik, hogy kötelezik magukat arra, hogy bármely elszámolási vita, illetve banki igény kielégítése esetére vagy a jelen okirat szerinti kölcsönből mindenkor fennálló kölcsön és egyéb tartozás mértékére, a folyósítás tényleges időpontja, a teljesítési kötelezettség lejárt megállapítása, valamint egyéb, a közvetlen bírósági végrehajtás céljából szükséges tény, adat megállapítása tekintetében az adós banknál vezetett számlái és a bank nyilvántartásai, könyvei alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítványt fogadják el mint közhiteles, aggálytalan tartalmú bizonyítékot. Ennek megfelelően a kölcsön és járulékaik nem szerződés szerinti megfizetése esetén a végrehajtás alapjául szolgáló, mindenkor fennálló kölcsön- és járuléktartozást, továbbá a fent hivatkozott tényeket jelen okirat mellett az adós banknál vezetett számláiról, illetve a bank nyilvántartásai, könyvei alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítvány tanúsítja, amelynek elfogadására a felek jelen okirat aláírásával kötelezettséget vállaltak. A felek/adós felkéri(k) a jelen okiratot szerkesztő közjegyzőt vagy egyébként illetékességgel bíró közjegyzőt, hogy a fenti kölcsönből fennálló kölcsön és járulékaik, továbbá egyéb tartozása mértékét, továbbá a fent hivatkozott tényeket, adatokat, esetleges végrehajtási eljárás kezdeményezése esetén, a bank felkérésére az adós banknál vezetett számlái, a bank nyilvántartásai, könyvei alapján és nyilvántartásokba való betekintéssel közjegyzői tanúsítványba foglaltan tanúsítsa, e tekintetben a banktitok megtartásának kötelezettsége alól a felmentést megadják.
- [3] A felek a kölcsönszerződéseket teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalták, a folyósításnak azonban feltétele volt a szabad felhasználású jelzáloghitel tekintetében a kölcsönszerződés és a biztosítékaul szolgáló zálogszerződés közokiratba foglalása, a lakásfelújítás célú kölcsönszerződés vonatkozásában pedig a közjegyzői okirat elkészülte.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 209/A. § (2) bekezdésére és a 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. § (1) bekezdés *b)* és *j)* pontjában foglaltakra alapított keresetében a szabad felhasználású kölcsönszerződés 1.4. pontjában rögzített és a lakáscélú kölcsönszerződés 1.5. pontjában rögzített egyező tartalmú szerződési feltételek érvénytelenségének megállapítását, valamint az érvénytelenség jogkövetkezményeként az érvénytelen rendelkezések hatályossá nyilvánítását kérte.
- [5] Az alperes ellenkérelmében a régi Ptk. 209. § (5) bekezdésében, valamint az 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 23/C. §-ában foglaltakra tekintettel a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletében a régi Ptk. 209. § (1) bekezdése, 209/A. § (2) bekezdése, valamint a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés *b)* és *j)* pontja alkalmazásával megállapította, hogy a kölcsönszerződések keresettel érintett feltételei tisztességtelenek és mint érvénytelen rendelkezések, nem jelentenek kötelezettséget és jogosultságot a felek részére. Ezt meghaladóan - a szerződés hatályossá nyilvánítása tekintetében - a keresetet elutasította. Az ítélet indokolásában kifejtettek szerint nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely a támadott szerződési feltétel alkalmazását előírja. E szerződési feltétel tisztességtelen, mert kizárólag a pénzintézetet jogosítja fel a saját számlái, nyilvántartásai és könyvei alapján annak megállapítására, hogy a fogyasztó teljesítése szerződésszerű-e. A felperes úgy ismeri el a tartozását, hogy a jövőbeli esetleges szerződésszegésről, tartozásának összegéről az elismerő nyilatkozat megtételekor nincs és nem is

lehet tudomása. A közjegyzői ténytanúsítvány kiállítása azzal a következménnyel jár, hogy a közokirattal szemben őt terheli a bizonyítás.

- [7] A felek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyta.
- [8] Az indokolásában rámutatott arra, hogy a Vht. 23/C. § (1) bekezdése értelmében a záradékoláshoz szükségtelen a ténytanúsítvány. Ettől függetlenül is megállapítható azonban, hogy a felperes által támadott, tartalma alapján bármely elszámolási vita esetére meghatározott feltétel a jóhiszeműség és tisztesség követelményével ellentétesen, indokolatlanul és egyoldalúan az adós hátrányára megállapított rendelkezés. A régi Ptk. 209. § (3) bekezdésének felhatalmazása alapján a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdésében meghatározott olyan szerződési feltétel, amely tekintetében a bíróságnak meg kell állapítania a rendelkezés tisztességtelenségét.
- [9] A régi Ptk. 207. § (1) bekezdésében foglalt értelmezési elv szerint a per tárgyává tett feltétel alapján a hitelező elvárja az adóstól, hogy a nyilvántartásait előzetesen és általánosságban elfogadja, és e hozzájáruláshoz a saját mindenkori kimutatásaihoz fűződő, azok helyességére irányuló konszenzus látszatát rendeli. Miután az adós a teljesítéssel kapcsolatos adatok mibenlétét illetően a minősített okirati forma mint kizárólagos követelmény megléte esetére kötelezettséget vállal arra, hogy az alperes által így megállapított összeget elfogadja, a feltétel kimeríti a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés b) pontját.
- [10] Az Európai Közösségek Tanácsa 93/13/EGK irányelvének (a továbbiakban: fogyasztóvédelmi irányelv) való megfelelést szolgáló Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés b) pontja alapján nyilvánvaló a tisztességtelensége annak a szerződési feltételnek, amely a fogyasztóval szerződő felet feljogosítja a saját szolgáltatása szerződésszerűségének kizárólagos megállapítására. Ebből azonban nem következik, hogy ne minősülne a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdésében meghatározott tisztességtelen feltételnek az a rendelkezés, amely a fogyasztóval szerződő felet a fogyasztó teljesítése szerződésszerűségének kizárólagos megállapítására jogosítja fel. Az irányelv melléklete ugyanis nem a tisztességtelenségnek tekinthető feltételek teljes felsorolását tartalmazza, továbbá a 8. cikkében foglaltak szerint a tagállamok az irányelv által szabályozott területen elfogadhatnak vagy hatályban tarthatnak a szerződéssel összhangban lévő szigorúbb rendelkezéseket annak érdekében, hogy a fogyasztónak magasabb szintű védelmet biztosítsanak. Ennek tükrében értelmezhető úgy a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés b) pontja, hogy az abban foglaltakat sérti, ha a felperes tartozásának meghatározásakor a felek csak az alperes nyilvántartását tekintik hitelesnek és a szerződési feltétel feljogosítja az alperest, hogy annak alapján kizárólagosan állapítsa meg, szerződésszerűnek fogadja-e el a felperes teljesítését.
- [11] A támadott szerződési feltétel a hitelezői nyilvántartásnak, illetve az azon alapuló közjegyzői tanúsítványnak közhiteles és aggálytalan tartalmú bizonyítékként tulajdonít bizonyító erőt. Ennek az a következménye, hogy az adóssal szembeni igényérvényesítés során a polgári perrendtartás bizonyítási kötelezettségre és teherre vonatkozó szabályai [1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 3. § (3) bekezdése, 164. § (1) bekezdése] nem érvényesülnek. A régi Pp. 195. § (1) bekezdése alapján a közokirat teljesen bizonyítja az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, azaz az adós tartozásának tényét és mértékét. Azzal szemben az adós kényszerül a (6) bekezdés szerinti ellenbizonyításként annak bizonyítására, hogy a közokiratba foglalt adat, tény nem felel meg a valóságnak. Ez a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés j) pontját kimerítően a bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára változtatja meg.
- [12] A jelen esetben a régi Ptk. 209. § (5) bekezdése nem alkalmazható. A perbeli kikötés ugyanis nem minősíthető a Vht. 23/C. §-a (illetve a szerződéskötéskor azonos feltételeket meghatározó 21. §-a) előírásainak megfelelő rendelkezésnek. A fellebbezésben felhívott 196/2007. (VII. 30.) Korm. rendelet 115. § (1) bekezdés c) pontja pedig nem értékelhető olyan jogszabályi rendelkezésnek,

amely a hitelező saját nyilvántartása és üzleti könyvei szerint fennálló mindenkori tartozás adós által előre történő elismerésének a szerződés részévé válását írta elő.

- [13] A felperes fellebbezési kérelme a régi Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti keresetváltogatásnak minősült, amely a régi Pp. 247. § (1) bekezdésébe ütközött, ezért a másodfokú eljárásban érdemben nem volt vizsgálható.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [14] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a régi Ptk. 209. § (5) bekezdésében, 209/A. § (2) bekezdésében, valamint a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés *b)* és *j)* pontjában foglaltakat.
- [15] A Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés *b)* pontjának helyes értelmezése, hogy a szerződéses feltétel abban az esetben tisztességtelen, ha kizárólagosan a fogyasztóval szerződő felet jogosítja fel annak megállapítására, hogy szerződésszerű volt-e a saját teljesítése. Az adott esetben ezért fel sem merülhet a hivatkozott jogszabályi rendelkezés sérelme.
- [16] A hitelező a banki felmondás tényéről és az általa nyilvántartott adatokról bármikor kezdeményezheti a közjegyzőnél ténytanúsítvány kiállítását. A vitatott kikötés a jogszabályban biztosított jogosultságát rögzíti akként, hogy a banki nyilvántartások tartalmát a közjegyző megállapítsa és ténytanúsítványban rögzítse. Nem tartalmaz arra vonatkozó rendelkezést, hogy a ténytanúsítványban foglaltakat utóbb nem lehet vitatni. A ténytanúsítvány pusztán azt a tényt hivatott bizonyítani, hogy a bank milyen tartalmú adatokat tart nyilván az adós teljesítésével összefüggésben. Az ügyfelek rendszeres tájékoztatást kapnak a tartozás nyilvántartott összegéről, és amennyiben a tájékoztatásban foglaltakat vitatják, részletes elszámolást kérhetnek. Nem értelmezhető ezért akként a sérelmezett szerződéses rendelkezés, hogy az adós a hitelező nyilvántartásait előzetesen és általánosságban elfogadja. A rendelkezés nem tartalmazza az ügyfél jogról való lemondását, és nem értelmezhető úgy, hogy előre elismerte volna a még nem ismert összegű tartozást. A kikötést csupán az aktuális tartozás kiszámítására vonatkozó előírásként értelmezhető, amely az alperes számára is korlátozást jelent.
- [17] A ténytanúsítvány mint közokirat mindössze egy bizonyítási eszköz az alperes kezében. Az 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) rendelkezéseiből és nem a kölcsönszerződésből fakad az alperesnek az a joga, hogy a felmondása tényéről és az általa nyilvántartott adatokról közjegyzőnél ténytanúsítvány kiállítását kezdeményezze, így a jelen ügyben a tisztességtelennek minősített körülmények a közvetlen bírósági végrehajtás szabályaiból fakadnak.
- [18] A kölcsönszerződést tartalmazó közjegyzői okirat mint ügyleti okirat biztosítja a hitelezőnek azt a jogot, hogy amennyiben az adós nem teljesíti a szerződéses kötelezettségeit, felmondhatja a kölcsönszerződést és kérheti a kölcsönszerződést tartalmazó okirat végrehajtási záradékkal történő ellátását. Ha az adós a végrehajtási záradékkal ellátott okiraton alapuló követelést alaptalannak tartja, végrehajtás megszüntetési pert indíthat, amelyben a követelés jogalapját is vitathatja. A perben nem a szerződések I.4., illetőleg I.5. pontja határozza meg a bizonyítási terhet, hanem a polgári perrendtartás rendelkezései. A vitatott kikötés nem változtatja meg a bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára, nem eredményez többletjogosultságot a bank számára és nem teszi terheesebbé az ügyfél szerződéses kötelezettségeit, nem csorbítja a szerződésből eredő jogait és igényérvényesítési lehetőségeit sem.
- [19] A jogerős ítéletben foglaltakkal ellentétben a kikötés nem lehet semmis, mivel a Kjt. 112. § (1) bekezdésében, a Vht. 21. §-ában, a 196/2007. (VII. 30.) Korm. rendelet 115. § (1) bekezdés *c)*

pontjában foglalt előírásoknak, valamint a PSZÁF által korábban kiadott Bázis II Validációs Kézikönyvben meghatározott követelményeknek megfelelően került megállapításra. A bank számára kógens jogszabályi rendelkezés írta elő a jelzálogjoggal biztosított követelése észszerű időn belül történő érvényesítésének lehetőségét, amelyet a szerződés közokiratba foglalásával, illetve annak alapján a közvetlen bírósági végrehajtás megindításával látott biztosítottnak.

- [20] A felperes a felülvizsgálati eljárás során előadta, hogy a bíróságnak a fogyasztóval kötött szerződést érintő perben hivatalból kell észlelnie az esetleges tisztességtelen általános szerződési feltételeket, ha a szükséges ténybeli és jogi elemek a rendelkezésre állnak (2018. szeptember 20-i OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt. és Ilyés Teréz, Kiss Emil ítélet, C-51/2017, EU:C:2018:750). Kérte ezért, hogy a Kúria a perbeli szerződés árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezéseit hivatalból tisztességtelen általános szerződési feltétellé minősítse.

A Kúria döntése és jogi indoka

- [21] A régi Pp. 270. § (2) bekezdése a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértés esetén teszi lehetővé. Az alperes a rendkívüli perorvoslatát megalapozó jogsértést abban határozta meg, hogy az eljáró bíróságok jogszabályban meghatározott szerződési feltételt minősítettek tisztességtelennek, rosszul értelmezték a Korm. rendeletet és téves jogkövetkeztetéssel állapították meg a keresettel érintett szerződési feltételek érvénytelenségét. A Kúria a jogerős ítéletet ezért a régi Pp. 275. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel ebben a keretben vizsgálta felül. A felperesnek a perbeli szerződések árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezéseit érintő kérelme meghaladta a jogerős ítélet és a felülvizsgálati kérelem által meghatározott kereteket, így a felülvizsgálati eljárásban nem képezhetette érdemi vizsgálat tárgyát.
- [22] A Kúria annyiban egyetért a jogerős ítéletben foglaltakkal, hogy a felperes által a kereset tárgyává tett szerződési feltételek esetében nem volt akadálya a tisztességtelenség vizsgálatának. A régi Ptk.-nak a fogyasztóvédelmi irányelv 1. cikk (2) bekezdését átültető 209. § (5) bekezdése uniós jogi értelemben (2013. március 21-i RWE Vertrieb AG és Verbraucherzentale Nordrhein-Westfalen eV ítélet, C-92/11, EU:C:2013:180, 26. pont) olyan feltételekre vonatkozik, amelyek a szerződő felekre választásuktól függetlenül is alkalmazandók, valamint a felek eltérő megállapodása hiányában alkalmazandó nemzeti jogi rendelkezéseket tükröznek. Ennek megfelelően tartalmazza a 2/2012. (XII. 10.) PK vélemény 3. pontja, hogy az olyan feltétel tisztességtelensége, amelynek tartalmát jogszabály kimerítően (taxatív) határozza meg, bíróság által nem vizsgálható. Ha a kógens keretszabályt a felek rendelkezési joga tölti meg tartalommal, vagy ha a felek a diszpozitív jogszabályi rendelkezésektől eltérnek, az ilyen feltétel tisztességtelensége vizsgálható. Az alperes által felhívott jogszabályok egyike sem rögzít olyan rendelkezést, amely a szerződés tartalmává vált vagy válhat. A felülvizsgálati kérelemmel érintett szerződési feltételek ilyen értelemben nem tartoznak a kivétel körébe, az alperes ezért alaptalanul hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet sérti a régi Ptk. 209. § (5) bekezdésében foglaltakat.
- [23] A másodfokú bíróság a vizsgált szerződési kikötéseket tévesen értelmezte. A fogyasztóvédelmi irányelv melléklete valóban csak jelzésszerű és nem teljes felsorolása azoknak a feltételeknek, amelyek tisztességtelennek tekinthetők, de a melléklet 1. m) pontja és a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés b) pontja egyértelműen az olyan kikötés tisztességtelenségét mondja ki, amely a fogyasztóval szerződő felet a saját teljesítése szerződésszerűségének megállapítására jogosítja fel. A fogyasztóvédelmi irányelv 8. cikke alapján a tagállamok a fogyasztók magasabb szintű védelme érdekében elfogadhatnak szigorúbb rendelkezéseket, a jelen esetben azonban ez nincs igazolva, a felperes sem és a másodfokú bíróság sem jelölt meg ilyen rendelkezést. A Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés b) pontjának szövegezése alapján szigorúbb értelmezés nem vezethető le.

- [24] A Kúria az EBH2018. G.1. számon közzétett gazdasági elvi határozatában kifejtetteket a jelen esetre is irányadónak tekinti. A felülvizsgálattal érintett szerződéses kikötés a bizonyítási teher körében nem érinti, nem teszi hátrányosabbá a felperes jogi helyzetét. A bizonyítási terhet a közjegyzői okirat záradékolásának törvényi konstrukciója fordítja meg. A végrehajtás közjegyzői okirat záradékolása útján, tehát peres út igénybevétele nélküli elrendelését lehetővé tevő szabályozás az Alkotmánybíróság 1423/B/2010. és 1245/B/2011. számú határozatai szerint nem alkotmányellenes, nem sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, és az Európai Unió Bírósága határozata (2015. október 1-i ERSTE Bank Hungary Zrt. és Sugár Attila ítélet, C-32/14, EU:C:2015:637) szerint nem összeegyeztethetetlen a fogyasztóvédelmi irányelv követelményeivel sem. A végrehajtási záradék kiállítását követően az adós a tartozását végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perben vitathatja. A bizonyítási teher a perben az eljárásjogi rendelkezéseknek megfelelően alakul. A szerződésben tett jognyilatkozat nem képes felülrni jogintézményt meghatározó normákat. A közokirat bizonyító erejét a bíróság a régi Pp. 195. §-ának, illetve a 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: új Pp.) 323. §-ának megfelelően értékeli, a felek eltérő minősítésére nem lehet figyelemmel. A tanúsítvány nem bizonyítja, hogy a nyilvántartott tartozásra alapított követelés létrejött, jogszerűen megilleti az alperest. A régi Ptk. 207. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelő értelmezéssel a felperes nyilatkozatának nem lehet a tartozáselismeréssel (rég Ptk. 242. §) azonos vagy olyan jelentést tulajdonítani, hogy feljogosította az alperest követelés létrejöttének megállapítására, illetve lemondott a vele szemben támasztott követelés vitatásának jogáról.
- [25] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés *b)* és *j)* pontjának téves alkalmazásával állapította meg a felek közötti kölcsönszerződések keresettel érintett rendelkezései tisztességtelenségét.
- [26] A Kúria ezért a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében a régi Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a keresetet teljes egészében elutasította.
- [27] A döntésnek kihatása van az első- és a másodfokú perköltség, valamint a kereseti és a fellebbezési illeték viselésére is. Az alperest mentesíteni kellett a kereseti illeték és az elsőfokú perköltség megfizetése alól. A le nem rótt kereseti illetéket az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli. A pereszes felperes köteles a régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján megfizetni az alperes első- és másodfokú perköltségét, amely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (3) és (5) bekezdése, 4/A. § (1) bekezdése szerint megállapított ügyvédi munkadíjból, valamint a megfizetett 48.000 forint fellebbezési illetékből áll.

Záró rész

- [28] A Kúria a régi Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes IM rendelet 2. § (1) bekezdés *a)* pontja, (6) bekezdése és a 4/A. § (1) bekezdése szerint megállapított ügyvédi munkadíjból és a megfizetett 70.000 forint felülvizsgálati eljárási illetékből álló felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

Budapest, 2019. január 23.

Dr. Szabó Klára s.k. a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, dr. Madarász Anna s.k. bíró

